

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 012867 18 Увп 2
Бањалука, 13.6.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија, Страхине Турковића као предсједника вијећа, Желимира Барића и Едине Чупељић, као чланова вијећа, уз судјеловање Душке Мутић као записничара, у управном спору по тужби Правобранилаштва Републике Српске, (у даљем тексту: тужилац), против акта број: 21.05/473-128/13 од 09.9.2013. године, тужене Републичке управе... РС, Б., у предмету исплате трошкова правног заступања у поступку експропријације некретнина, одлучујући о захтјеву заинтересованог лица В.Т. из насеобине Л., општина П., којег заступа адвокатска канцеларија Т, адвокати Р.Т., Н.М. и С.Т. из Б., ул... за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број: 11 0 У 012867 17 У 2 од 10.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 13.6.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Одбија се захтјев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом 1. изреке уважена је тужба и поништен оспорени акт тужене, ближе означен у уводу ове пресуде којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против закључка Републичке управе ...Б., ПЈ П. број: 21.36/473-9-4-1/09 од 01.7.2013. године. Тим закључком у ставу 1. корисник експропријације РС је дужна да сноси трошкове поступка у овој управној ствари у бруто износу од 10.477,35 КМ и обавезује се да исте уплати у року од 15 дана од дана правоснажности овог закључка адвокатска канцеларија, адвоката Т.Р. и М.Н. из Б. на рачун број.... отворен код НЛБ РБ а.д. Б., а ставом 2. изреке одбијен је захтјев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора као неоснован.

Уважење тужбе и поништење оспореног акта суд је образложио ставом да је у поновном поступку испитујући оспорени акт закључио да је исти неправилан и незаконит. Наводи се да из до сада бројних спорова које је водило заинтересовано лице, против РС, коју заступа тужилац, се може закључити да до данас нису утврђене вриједности експроприсаних некретнина, те да није исплаћена правична накнада, па сходно томе у конкретной управној ствари, одлука се може донијети једино примјеном Тарифног броја 3. Тарифе о наградама и накнада трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ број: 68/05, у даљем тексту: Тарифа), јер се ради о непроцјењивим предметима, а супротно тврдњи заинтересованог лица да се ради о примјени Тарифног број 2. у процјењивим стварима. Наводи се да се у поступку које је водило заинтересовано лице у предмету експропријације непокретности који је окончан уважењем тужбе и поништењем рјешења тужене број: 21.05/473-116/13 од 06.9.2013. године, обавезана тужена да накнади трошкове прецизираних у пресуди број: 11 0 У

012826 13 У од 07.4.2015. године, која је образложена у контексту успјеха у спору и то примјеном тарифног број 3. Тарифе, зато што се конкретан поступак из којег је проистекао управни спор, убраја у непроцјењиве предмете. Даље се наводи да је у управном спору који је такође водило заинтересовано лице, као тужилац, пресудом Окружног суда у Бањалуци број: 11 0 У 012890 13 У од 12.2.2015. године у предмету дозволе извршења рјешења о експропријацији некретнина суд дјелимично усвојио захтјев тужиоца за накнаду трошкова поступка, а преко досуђеног износа захтјев тужиоца одбио, јер да се ради о поступку који спада у непроцјењиве предмете, те је у том управном спору примијењен тарифни број 3. Тарифе а што је потврдио Врховни суд Републике Српске пресудом број: 11 0 У 012890 15 Увп од 09.2.2017. године. Према мишљењу нижестепеног суда не могу се прихватити тврдње заинтересованог лица да се у конкретном случају треба примијенити тарифни број 2. Тарифе, због тога што се експропришу некретнине које имају реалну вриједност према којој се одмјеравају трошкови, из разлога што та реална вриједност није коначно процјењена јер поступци из којих су проистекли сви до сада вођени управни спорови, спадају у непроцјењиве предмете, сагласно чему се ради о примјени материјалног права и то на темељу утврђених чињеница а то је примјена тарифног броја 3. важеће Тарифе. Налазећи да су испуњени услови за поништење оспореног акта прописани одредбом члана 10. тачка 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), тужба је уважена и оспорени акт поништен.

У благовремено поднесеном захтјеву за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), заинтересовано лице побија законитост наведене пресуде због повреде закона и другог прописа. Истиче да је нижестепени суд у поновљеном поступку игнорисао став и упутство Врховног суда Републике Српске и поновно донио незакониту пресуду. Наводи се да је предмет експропријације В.Т. процјењив предмет, јер се одузима (експроприше) имовина чију су вриједност процјенили вјештаци и вриједност те имовине новчано изразили. Према процјени вјештака пољопривредне струке, Д.М., земљиште које се експроприше вриједи 45.773,00 КМ. Према процјени вјештака Д.Д., дипл. инж. шумарства, укупна вриједност дрвне масе износи 2.858,64 КМ, а према налазу вјештака грађевинско - архитектонске струке, М. Б., мост који ће бити експроприсан и срушен, процјењен је на износ од 16.270,00 КМ. Како је у управном спису, путем налаза наведених вјештака утврђена вриједност имовине која се експроприше у износу од 64.901,64 КМ, онда се вриједност трошкова пуномоћника заинтересованог лица, има одмјерити управо према тарифном броју 3. Тарифе. Наводи да је нижестепени суд у побијаној пресуди повриједио одредбе материјалног права, погрешно сматрајући да се овдје ради о непроцјењивом предмету у смислу одредбе члана 2. тарифног број 3. Тарифе и при томе игнорисао упуту Врховног суда Републике Српске као и материјалне доказе, који се налазе у списима предмета. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи и тужба одбије као неоснована и досуде трошкове за састав захтјева у износу од 480,00 КМ (240 бодова), увећани од 50% за састав правног лијека, у износу од 240,00 КМ, паушал од 25% у износу од 180,00 КМ и ПДВ у износу од 153,00 КМ што укупно износи 1.053,00 КМ, у складу са чланом 2. тарифног броја 2., тарифног броја 12. и члана 14. Тарифе, узимајући у обзир да је вриједност овог спора 10.447,35 КМ, колико износе трошкови заступања у експропријацији који су предмет овог спора.

У одговору на захтјев тужилац истиче да побијаном пресудом није повријеђен закон, нити други пропис на штету заинтересованог лица, због чега је његов захтјев неоснован. Наводи да поступак експропријације нема вриједност предмета спора,

потребног за примјену тарифног броја 2. Тарифе, јер је одредбама Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ број: 112/06, 37/07 и 110/08, у даљем тексту: Закон), поступак експропријације одвојен поступак у коме се одлучује о испуњености услова за експропријацију непокретности од поступка споразумног одређивања накнаде, који пред органом управе започиње након правоснажности рјешења о експропријацији. Даље се наводи да рјешење о експропријацији непокретности заинтересованог лица није правоснажно и да споразум о накнади није закључен, па произилази да вриједност непокретности, која се експроприше није коначно утврђена, а биће утврђена када се странке о томе споразуме (споразум у управном поступку, или поравнање пред судом), или када то суд утврди правоснажном одлуком у ванпарничном поступку. Наводи да је вриједност имовине која се експроприше утврђена вјештачењем ради обезбјеђења доказа, а вриједност непокретности међу странкама је спорна, због чега се не може изједначити процјењена вриједност са „вриједношћу предмета спора“. Предлаже да се захтјев одбије.

У одговору на захтјев тужена истиче да остаје код навода датих у образложењу оспореног акта који је био предмет оцјене побијане пресуде.

Размотривши захтјев, одговоре на захтјев, побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из стања списка произилази да је закључком од 01.7.2013. године обавезана РС, као корисник експропријације, да сноси трошкове експропријације у предмету заинтересованог лица у износу од 10.477,35 КМ, са обавезом да се овај износ уплати у року од 15 дана од дана правоснажности овог закључка адвокатској канцеларији Т, адвокатима Р.Т. и Н.М. на наведени рачун отворен код НЛБ РБ а.д. Б. Оспореним актом одбијена је жалба тужиоца изјављена против наведеног закључка као неоснована. Пресудом овог суда број: 11 0 У 012867 16 Увп од 20.9.2017. године, по захтјеву заинтересованог лица пресуда Окружног суда у Бањалуци број: 11 0 У 012867 13 У од 15.2.2016. године је укинута, и предмет враћен том суду на поново суђење.

У поновном поступку тужба је уважена, и оспорени акт поништен.

Побијана пресуда је правилна.

У овој управној ствари није спорно да је од стране наведених вјештака утврђена процјена укупне вриједности имовине која се експроприше заинтересованом лицу у износу од 64.901,64 КМ. Наведена процјена служи као доказ, да би се исплатила накнада за експроприсане непокретности, а вриједност те накнаде међу странкама је спорна. Поред тога из управног списка произилази да рјешење о експропријацији није правоснажно, а усмена расправа за споразумно одређивање накнаде за експроприсане непокретности није одржана, тако да се не зна колико ће та накнада износити, како то прописују одредбе члана 68. и члана 69. Закона.

Одредбом члана 32. Закона, прописано је да трошкове поступка експропријације сноси корисник експропријације изузев трошкова поступка насталих поводом жалбе власника непокретности, ако је жалба одбијена. Ова одредба указује ко у правилу сноси трошкове поступка експропријације, али одговор на питање на који начин се обрачунава висина трошкова даје Тарифа, па како накнада за експроприсане

непокретности није утврђена, то се накнада за признавање трошкова заступања у управном поступку не може утврђивати зависно од висине процјењене имовине док се у споразуму о накнади или судском поступку не утврди њезин тачан износ, па се трошкови овог поступка како то правилно налази нижестепени суд обрачунавају примјеном тарифног броја 3. Тарифе, (остали поступци у непроцјењивим предметима).

У вези са наведеним није основан приговор заинтересованог лица да је његова имовина, која је предмет експропријације, утврђена процјенама вјештака у износу од 64.901,64 КМ представља вриједност спора па да се вриједност трошкова пуномоћника за заступање у управном поступку има одмјерити примјеном тарифног броја 2. Тарифе.

Како ни остали наводи из захтјева нису од значаја, по оцјени овог суда у побијаној пресуди није остварен ниједан разлог из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, који би је чинио незаконитом па се захтјев заинтересованог лица одбија примјеном члана 40. став 1. истог закона.

Одлука о трошковима поступка из става 2. изреке пресуде се заснива на одредби члана 49. и 49а. став 1. ЗУС, у вези са одредбом члана 397. став Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 58/03 – 61/13), који се у управном спору примјењује на основу члана 48. ЗУС.

Записничар
Душка Мутић

Предсједник вијећа
Страхиња Ђурковић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић